tp ditq. i grez eu reducere frustra parat. Nam
abbatem animosum supprecire victor audiens loco
cessit. Sed thieto etate iam gravescens laborumque per-
thesus. veritus etiam ne iuventus soluta licen-
cia in insolesceret. cellia et claustro vicinorum iuvami-
ne tectis. quosque fratrum valuit ut cralonem
abbatem pro se eligerent sollicitavit. idque victore
avolso precibus effecit. Ottonem adiit germanum
tunc pro se abbatem fecit. Iussum quidem ut si victor ad se
supplex venerit. suscipiatur. Nam propinquorum eius quidam
pro rege quod vellet efferebant. Quibus ille verbis et epi-
stolas quibus se in impio innotescerent conquestivas
dabat. Rediit cralo domum. Quo festive suscep-
to. Thieto caminatam quandam veterem seniorum an-
gulum vocatam in troyt. locum quod abbatibus super diximus
dicata in fine vite retinuit. Tandem victor cum
propinquis suis viris potentibus venit. Supplex ut
iussum est recipitur. Ipsi tamen propinqui homines ut ei ab-
batiam fauariensem traderet precia et predia cra-
loni porrigentes. frustrati sunt. iratique recedunt.
minati si umquam copia fuerit ultionem. Com-
pulit tandem cralo fratres extravagari per excursa
solitos. claustro stabiles vivere. silere et loqui
pro tempore. regulam cottidie audire et facere. licen-
cias interdum quod etiam irregulares essent tamquam
novitiis dare. arcum tendere et lapare. Tandem
vero et arcus quo sic hoc erat in aliquibus commissa
punire. unde etiam ut fit odio patuit. Cuius scin-
tillas quaquapotuit victor inflammavit. propter
quod et ipsi in studiis quas ei commiserat plura in com-
modasset severius inconsulto eo cum pueris agendo.
Sed et prima utriusque discordia manet alta mente
reposta. Surgit tandem in abbatem pluralis querela
tum a familia tum a fratribus iugum eius propter insolen-
ciam detrectantibus. Nam et ensilinum quendam
victoris patruum fauariensium prepositum ad se
accitum cum reum fecisset obseratum deposuit. Qui
tamen cum esset astute acutus ultioni se qua loco suo
dicere habebimus. nepote adiuvante preparavit.

De ammone abbate

Erat hiis temporibus tempestas illa pluribus nota inter ottonem
quidem lutolfum patrem et filium. Sed lutolfus
presumens secum tum sencientes ytaliam petens.
cenam sancti galli minax abbati propter insolenciae que-
relas adiit. Cralo autem adventu eius audito.
clam assumpto waningo fratre et paucis servi-
toribus ad ottonem in franciam perfugus venit. Para-
turas vero sanctuarii ille quas secum in consideratione
carissimas sumpsit. furto amisit. Cum autem
et ipse rex de eo non bene sentiret. perfide tamen qua
fugiens venit. sancto udalrico condiscipulo quon-
dam suo qui tunc aule aderat. pro eo loquente. cum gratia
receptus est. Et cum deprivato regis ira pasci
iuberet. magnam cum suis penuriam pertulit.

propinquis enselini et victoris. mense regie
et victualium prepositis in procuratoribus. qui ea
et in hor et in alpibus quaquaversum portant quibus in con-
modo erant. Lutolfus igitur monasterio biduum im-
moratus. electionem fratrum cralonem detestantem
Ammonem quendam fratrem eius abbatem eis posuit. plura
quidem gracie et dilectionis signa ostendens. infausta in-
felicia sibi dampnacionis moribus prosecutus recessit.
Ammo vero hoc dignissimus. si digne esset electus.
frugi abbatis egerat opera et virtutes apud deum
et homines. et anno regiminis sui uno et fere dimi-
dio quibus advixerat. inter preclara que passim arcel-
eras effecerat opera. vallos orbis sicut presidia vi-
dere est. miro conatu effoderat. muros ipsos
cum turribus tredecim fundans. super terram ultra
genu altos obiens reliquit. At cralo cum rege
duos fere annos exul ducens. ab yconomis quos
diximus frequenter turbatus infortunia multa perpessus
est. Venit interea et enseling in aulam quem diximus. Ce-
pit quoque cum propinquis suis yconomis. et aliis quos
plurimo ut aiebat auro oberrauat amicis.
ubi ociose versari. vitabundus tamen ne cralo se
videret sollicite agere. Versibus etiam regi se per
amicos conqueri. Nam et ipse utique velud apud
sanctum gallum educatus. admodum erat litteratus. Et
cum elegos in versibus miserabiles eius rex legisset.
flosculis verborum delectatus. querelis compassus est.
Tandem vero aliquamdiu bene celatus. casu cra-
loni incurrit. Cui ille. Ve tibi enseline ait. quid
tibi hic negocii. Parrochiam meam ista in quod malo
tuo venisti. Contra ille quod risum multis moverat.
ceciniat et nimis teutonicus. Gottilf. exro re-
spondit. Inde deus adiuvat domine. Locusque quod tanguere
dens. minas ipsas illacrimabiles elegos transcu-
lit. et regi eos ipse ostendit. Quibus rex ille delec-
tatus. homines quos in invicem osculari se iubet regraci-
ando proversibus si ambo vivent polliatus. Cum
abbate tuo te inquit quem iam domum regredi pace
reddita volo. ubi primum copia fuerit pacificabo.
et si quid rei tue cum ipso moliri potero libens agam.
Nam lutolfus in ytalia motus erat. Sed et anno
lacrimandus suis obierat.

De cralone abbate

Modne secepte cralo in alloquium regis vocatus
assedit. Sed et hartperto curiensi episcopo asse-
dente rex ait. Quo quidem abba mi. ad aulas
redire paras. ovem tibi quandam. non tamen
perditam. in humeris pono reportandam. Quod non
dubito quin noveris quem dicam. Cum autem ille aliquamdiu
sederet. ovem quam tandem recipere nollet. motus est
rex. Sed episcopus ita est quasi pro nobis locutus. Vide rex
animum subditis non ferendum. quod et tibi pro gracia
demum exhibita resultare non metuit. Et tacite
pertimuit. Rex enim si iusticiam mihi rex ipse
mihi feceris. eius est ovis illa. quam mee sedissem

Lizenz: CC-BY-NC – St. Gallen, Kantonsbibliothek, Vadianische Sammlung, VadSlg Ms. 70, f. 195v – Casus Sancti Galli; Vitae sanctorum (http://www.e-codices.ch/de/vad/0070/195v)